

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: J. Š., narozený ...,
bytem X,
zastoupený JUDr. Jiřím Veckem, advokátem,
sídlem Karla Maye 250, 403 21 Ústí nad Labem,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 7. 2019, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Jiřímu Veckovi, advokátovi, **se přiznává odměna** ve výši 2 600 Kč, která mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě a doplněna podáním ze dne 27. 8. 2019, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 7. 2019, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2019, č. j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 7. 5. 2019 zamítla žalovaná žalobci žádost o invalidní důchod podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 24. 4. 2019 není invalidní, když jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaná nemohla posoudit jeho zdravotní stav. Poukázal na to, že trpí výtokem tekutiny z konečníku, což mu způsobilo popáleniny svěrače a břišní dutiny a otravu celého těla. Dále trpí na velké bolesti, a to nejčastěji podbřišku a nohou. Musí užívat sedativa. Posudkoví lékaři žalované tvrdí, že to není možné. Po 18 letech zjistil, že nemají pravdu, přibližně tři roky tomuto problému čelí úspěšně sám. Dále trpí vysokým krevním tlakem, na který bral tři druhy prášků, přičemž nyní mu stačí prášek jeden a slabý. Trval na tom, že mu krvácí střevo, přičemž lékaři nemají dostatečné vzdělání k posouzení jeho zdravotního problému, naopak ho posílají k psychiatrovi. Podotkl, že každá organická hmota kvasí. Rovněž se domníval, že o posouzení jeho zdravotního stavu bylo rozhodnuto předem, což dovodil z prořeknutí paní doktorky.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná k výzvě soudu předložila správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhla její zamítnutí. Podotkla, že pouhý nesouhlas s vyřčenými závěry posudkových lékařů, a tedy odlišné žalobcovy představy o adekvátní diagnostice a kvalifikovaných potíží, samy o sobě nemohou založit předmětný nárok. Trvala na tom, že lékařský posudek je obhajitelný a srozumitelnou formou dokládá, proč žalobcovy potíže nedosahují takové intenzity. Naznačovanou povahu postupu posudkových lékařů označila za spekulaci. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě v krátkosti uvedla, že věc se týká zdravotního stavu, a proto nechť je zdravotní stav žalobce posouzen Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), od jejíhož posouzení by se mělo odvíjet rozhodnutí ve věci, a to i s ohledem na námitku žalobce ohledně nedostatečného posouzení jeho zdravotního stavu.

Další podání žalobce

4. V podání ze dne 8. 6. 2020 žalobce uvedl, že posudek posudkové komise není objektivní a její závěry nejsou pravdivé. Problém žalobce spočívá v osmnáctiletém utrpení. Zdůraznil, že až teď našel zpětnou vazbu k jeho zdravotnímu problému, kterou lékařům od počátku sděloval. Poznamenal, že s ním bylo jednáno výsměšně, ironicky a odmítavě, což trvá dosud. Poukázal na to, že mu nebyla poskytnuta odpovídající léčba. Byl toho názoru, že pokles jeho pracovní schopnosti je vyšší než 20 %.

Ústní jednání soudu

5. Právní zástupce žalobce při jednání soudu ze 31. 8. 2020 uvedl, že podstata žaloby spočívá v nesouhlasu žalobce s hodnocením jeho zdravotního stavu a též v tom, že není spokojen s přístupem posudkových lékařů při hodnocení jeho zdravotního stavu. Konstatoval, že posudkoví lékaři nedošli k odpovídajícím závěrům. Poznamenal, že žalobce nevydrží dělat práci déle jak jednu hodinu. Poukázal na to, že žalobce je toho názoru, že posudkové orgány měly žalobci určit vyšší pokles pracovní schopnosti, a to alespoň ve výši 35 %, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

neboť pro takové hodnocení jsou u žalobce objektivní okolnosti. Zdůraznil, že posudkové orgány nepřihlédly ke všemu, co žalobce tvrdil, např. k tomu, že mu trvale vytéká tekutina z rekta, popřípadě velké bolesti kyčlí a z toho vyvěrající bolesti dolních končetin.

6. Žalobce při tomtéž jednání zdůraznil, že posudkoví lékaři účelově zmanipulovali protokol, sami se přiznali, že dané problematice nerozumí. Posudkoví lékaři posudkové komise jej napadli, 5x jej klepli kladívkem do zad, až málem upadl do bezvědomí. Dále popsal, že jeho střeva krvácí, že se jedná o plazmu, která není zjištělná rentgenem či ultrazvukem. Lékaři tedy jeho zásadní problém nezjistili, a to ani při laparoskopických operací. Primář, který jej operoval, při operaci nezjišťoval oddělování střeva. Uvedl, že lékaři nevědí, že každá organická hmota kvasí, z tohoto kvašení pak dochází k otravě těla. Poznamenal, že v současné době ho nesnesitelně svědí svaly, což je z toho, jak tělo bojuje s touto infekcí. Dále uvedl, že podal trestní oznámení, Policie České republiky řádně nekonal, vyšetřující komisařka manipulovala protokolem. Zdůraznil, že chce, aby se o tom, jak lékaři špatně postupují, dozvěděla veřejnost, neboť lékaři z výše popsaných příčin nechali umřít tisíce lidí, neboť lidé jsou jim lhostejní. Konstatoval, že lékaři do úmrtních listů píší jako příčinu smrti vyčerpání, ačkoliv se jedná o otravu. Uvedl, že když lékařům popisuje své problémy, ti se mu vysmívají. Upozornil na to, že léčení popsané otravy je dlouhodobá záležitost, vyléčení v jeho případě trvalo 5 let. Konstatoval, že před 14 dny mu praskl hnis a z rekta mu vytekla spousta tekutiny, doufá, že to bylo snad naposledy
7. Pověřená pracovnice žalované při daném jednání uvedla, že konkrétní diagnózy a léčbu stanovují odborní lékaři, posudkoví lékaři vychází z odborných lékařských zpráv, přičemž hodnotí zdravotní stav z hlediska dopadů do pracovní schopnosti posuzovaného. Zdůraznila, že žádná lékařská zpráva neverifikovala žalobcem popisované zdravotní obtíže, proto k nim posudková komise nemohla přihlédnout, neboť ta vychází z objektivních lékařských nálezů. Konstatovala, že posudek posudkové komise shledává úplným, objektivním a přesvědčivým a s ohledem na závěry posudkové komise navrhuje zamítnutí žaloby.
8. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl dokazování čtením posudku posudkové komise ze dne 5. 3. 2020.

Posouzení věci soudem

9. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí o zamítnutí žalobcovy žádosti o invalidní důchod bylo vydáno na základě posudku o invaliditě vypracovaného dne 24. 4. 2019 posudkovou lékařkou MUDr. J. Š. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Děčín. Tato lékařka při prohlídce dne 24. 4. 2019 posoudila žalobcův zdravotní stav a dospěla k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles žalobcovy pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „příloha k vyhlášce o posuzování invalidity“). Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí podle posudkové lékařky 20 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“) nemění. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala dne 7. 5. 2019 výše citované rozhodnutí, jímž zamítla žalobcovu žádost o přiznání invalidního důchodu, neboť jeho pracovní schopnost poklesla vlivem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 20 %, přičemž pojištěnec je invalidní, jestliže pokles jeho pracovní schopnosti činí nejméně 35 %.
12. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě ze dne 16. 7. 2019, který vypracovala posudková lékařka Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem (dále jen „LPS“) MUDr. E. V. Tato posudková lékařka opětovně posoudila žalobcův zdravotní stav a dospěla ke shodnému závěru, který je obsažen již v předchozím posudku o invaliditě ze dne 24. 4. 2019, tj. že rozhodující příčinou žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Na základě tohoto nového posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 18. 7. 2019, kterým byly zamítnuty žalobcovy námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2019 s odůvodněním, že pro vznik invalidity nejsou splněny podmínky, neboť pokles pracovní schopnosti u žalobce činí 20 % a pro vznik invalidity je nutné, aby nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
13. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí, že *„[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“* Z odstavce 2 citovaného ustanovení vyplývá, že pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
14. Pracovní schopnost je definována v § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, podle kterého platí, že *„[p]racovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku* Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“ V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

15. V § 39 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění je dále stanoveno, že *„[z]a zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.“* V souladu s odstavcem 6 téhož ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Podle odstavce 7 téhož ustanovení je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
16. Soud podotýká, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Z § 2 odst. 3 této vyhlášky přitom vyplývá, že *„[j]e-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.“*
17. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity dále platí, že *„[v] případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.“*
18. V projednávané věci tedy byly žalobcova žádost o invalidní důchod i jeho námitky zamítnuty s odůvodněním, že z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 20 %, přičemž pro vznik nároku na invalidní důchod je však nutné, aby míra poklesu pracovní schopnosti byla minimálně 35 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

19. Soud připomíná, že jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí splňoval podmínky invalidity, tedy zda u něj došlo k poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobce potřebnou dobu pojištění získal.
20. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky LPS o míře poklesu žalobcovy pracovní schopnosti. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci tohoto soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 77 téhož zákona odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posuzování zdravotního stavu žalobců v soudních řízeních ve věcech důchodového pojištění. Tato posudková komise nově posoudila žalobcův celkový stav, pokles jeho pracovní schopnosti a také datum vzniku jeho případné invalidity včetně jejího stupně.
21. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek ze dne 5. 3. 2020 byl vypracován po studiu a zhodnocení žalobcova zdravotního stavu na základě předložené lékařské dokumentace MUDr. P. V. a lékařských zpráv MUDr. M. ze dne 23. 8. 2018, MUDr. Z. ze dne 5. 9. 2018, MUDr. Z. ze dne 27. 7. 2018, MUDr. H. ze dne 6. 5. 2016 a zprávy z hospitalizace nemocnice Děčín ze dne 7. 2. 2018. Žalobce byl jednání komise přítomen a přímo při jednání komise byl vyšetřen odbornou lékařkou z oboru neurologie MUDr. P. K. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny měla komise k dispozici. Na základě posouzení zmíněných lékařských zpráv, spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín, zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. V., spisové dokumentace námitkového řízení a vlastního vyšetření žalobce při jednání komise pak posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. k 18. 7. 2019) žalobce nebyl invalidní ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u něj byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu toliko o 20 %.
22. Posudková komise konstatovala, že u žalobce se jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s tím, že rozhodující příčinou tohoto stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je chronický vertebrogenní syndrom a subjektivní bolestivý syndrom břišní oblasti a dolních končetin bez známek objektivní centrální, míšní a periferní léze v terénu těžké svalové dysbalance a nadváhy. Posudková komise hodnotila míru poklesu žalobcovy pracovní schopnosti podle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to podle **kapitoly XIII – dorzopatie a spondylopatie; položky 1 – bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének; písmene b – lehké funkční postižení, postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalová dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek** Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

poškození nervu, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi. Pro toto zdravotní postižení stanovuje vyhláška rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 10 až 20 %. Posudková komise zvolila v případě žalobce horní hranici rozmezí (tj. 20 %), jelikož se u žalobce jednalo o chronický vertebrogenní syndrom a subjektivní bolestivý syndrom břišní oblasti a dolních končetin bez známek objektivní centrální, míšní a periferní léze v terénu těžké svalové dysbalance a nadváhy. Posudková komise zároveň u žalobce neshledala důvody pro navýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti.

23. Soud zhodnotil citovaný posudek posudkové komise ze dne 5. 3. 2020, který představuje stěžejní důkaz v tomto soudním řízení, a dospěl k závěru, že posudek byl vypracován po náležitém posouzení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a vlastního vyšetření žalobce posudkovou komisí. Lékařky posudkové komise přitom shodně jako posudková lékařka LPS a posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín vyhodnotily, že žalobce není invalidní, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti nečiní nejméně 35 %. Shodly se i v otázce určení rozhodující příčiny žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a v jejím podřazení pod konkrétní ustanovení přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Z pohledu soudu je proto předmětný posudek ze dne 5. 3. 2020 úplný a přesvědčivý.
24. S výše popsáním závěrem posudkové komise se soud ztotožnil a za daného stavu věci neshledal potřebu, aby byl posudek posudkové komise ze dne 5. 3. 2020 doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani žalovaná ani samotný žalobce poté, co byli s citovaným posudkem seznámeni. Soud zdůrazňuje, že zdravotní stav žalobce byl posouzen dvěma na sobě nezávislými posudkovými lékaři i posudkovou komisí, přičemž všichni dospěli ke shodnému posudkovému závěru, že žalobce není invalidní, shodli se též na hodnocení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti i na samotné míře poklesu pracovní schopnosti 20 %. Soud nemá pochybnost o správnosti lékařských závěrů posudkových lékařů, neboť posudkové závěry se ohledně naplnění, resp. nenaplnění předpokladu invalidity, tj. poklesu míry pracovní schopnosti žalobce nejméně o 35 %, nelišily.
25. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, všechny dostupné na www.nssoud.cz).
26. Soud nijak nezpochybňuje existenci ani dlouhodobost zdravotních obtíží žalobce, které nepochybně působí komplikace a omezení v jeho životě, nicméně zdůrazňuje, že přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, což se v tomto případě nestalo, neboť oba posudkoví lékaři ve správním řízení i posudková komise v soudním řízení shodně dospěli k závěru, že míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti nedosahuje 35 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

27. K žalobním námitkám zpochybňujícím odbornost a vzdělání posudkových lékařů ve správním řízení soud připomíná, že posudkoví lékaři mají příslušné vysokoškolské vzdělání a jejich odborností je posudkové lékařství, tedy posuzování zdravotního stavu pro účely řízení o dávkách podmíněných zdravotním stavem. Nejedná se tedy o specialisty na jednotlivá zdravotní postižení (v případě žalobce konkrétně na neurologické obtíže), a proto při hodnocení zdravotního stavu musejí vycházet z lékařských zpráv příslušných specialistů, jejichž opatření a předložení je vždy povinností posuzované osoby, tj. žalobce. Teprve v soudním řízení si soud opatřuje posudek posudkové komise, která je vícečlenná, což umožňuje, aby v ní byl kromě posudkového lékaře zastoupen i lékař s odborností podle zdravotního postižení posuzované osoby. V projednávané věci byla proto plně v souladu se zdravotními obtížemi žalobce členkou komise neuroložka, která žalobce namísto vyšetřila.
28. Soud dále zdůrazňuje, že žalobcem popisované zdravotní obtíže týkající se toho, že mu krvácí střeva, že má otravu způsobenou plazmou, což není zjiitelné rentgenovým či ultrazvukovým vyšetřením, nemají oporu v žádných lékařských zprávách, a nebyly tedy žádným lékařem, který žalobce ošetřoval, zjištěny. Popisované zdravotní potíže tudíž neodpovídají objektivně zjištěnému zdravotnímu stavu žalobce. Nadto je nutno poznamenat, že žalobce sám tvrdí, že tyto své zdravotní obtíže si sám úspěšně dlouhodobě léčí, a tedy že jeho zdravotní stav je v tomto ohledu stabilizovaný.
29. Soud nezjistil ani žalobcem zmiňovanou manipulaci s protokoly ze strany posudkových lékařů, kterou však žalobce blíže nekonkretizoval, a soudu tak nesdělil, v čem konkrétně měla dle žalobce spočívat. Protokoly podle soudu hodnověrně zachycují průběh jednání při hodnocení zdravotního stavu a obsahují všechny požadované náležitosti. Tato námitka proto není důvodná.
30. Pokud žalobce zpochybňoval postup policejních orgánů při prověřování jeho trestního oznámení, soud k tomu uvádí, že v tomto řízení není oprávněn hodnotit postup Policie České republiky. Těmito námitkami žalobce se tedy soud nemohl zabývat.
31. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu nebo v rozporu se zákonem o důchodovém pojištění či vyhláškou o posuzování invalidity. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalované náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
33. Výrokem III. tohoto rozsudku soud dle § 35 odst. 10 s. ř. s. přiznal odměnu ustanovenému právnímu zástupci žalobce, jenž byl ustanoven usnesením zdejšího soudu ze dne 8. 7. 2020, č. j. 54 Ad 2/2019-46. Dle citovaného ustanovení totiž hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby, je-li zástupce advokátem, hradí stát. Odměna za jeden úkon právní služby činí 1 000 Kč podle § 7 bod 3, § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Odměna za dva úkony právní služby podle § 11 advokátního tarifu [převzetí a příprava zastoupení – písm. a); účast na jednání soudu – písm. g)] je v tomto případě 2 000 Kč. Právnímu zástupci žalobce dále náleží částka 600 Kč jako náhrada hotových výdajů Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu]. Odměna ve výši 2 600 Kč bude ustanovenému právnímu zástupci vyplacena do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k jeho rukám z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem.

34. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s. bylo možné vycházet toliko ze zdravotního stavu, který existoval v době rozhodování žalované, tj. ke dni 5. 3. 2020, a případné zhoršení zdravotních obtíží, ke kterému mohlo dojít po tomto datu, popřípadě vznik nových zdravotních obtíží, nemohou být v tomto řízení nijak zohledněny. Soud je totiž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. výslovně vázán tím, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu musí vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a nemůže tudíž brát v potaz změny zdravotního stavu, jež nastaly později. Žalobce tak má možnost poukazovat na případné zhoršení svých zdravotních obtíží, které nastalo po 5. 3. 2020 a které by měl mít řádně zdokumentováno lékařskými zprávami, v případném novém správním řízení o nové žádosti o přiznání invalidního důchodu. Důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň invalidity ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným k tomu příslušnými posudkovými lékaři, resp. posudkovou komisí, kteří jsou povoláni k tomu, aby zhodnotili zdravotní stav, určili rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stav s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti i samotnou míru poklesu pracovní schopnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 31. srpna 2020

Mgr. Ladislav Vaško v.r.
Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)